

Mesurar la cultura sense reduir-la

Publicat per [Interacció](#) [1] el 16/04/2019 - 10:25 | Última modificació: 10/04/2026 - 09:53

L'avaluació de la cultura continua atrapada en una tensió persistent: volem demostrar impactes, però sovint només sabem mesurar allò que és fàcil de quantificar. La proposta del CERC no resol del tot aquesta contradicció, però la desplaça. No es tracta tant de trobar una fórmula única com d'organitzar millor la mirada.

La pregunta de fons no és menor. Com expliquem què fa la cultura en les persones i en les societats sense simplificar-la fins a fer-la irrecognoscible. L'article parteix d'aquesta incomoditat: sabem que la cultura transforma, però no disposem d'un marc d'avaluació prou consolidat per captar aquesta transformació amb rigor.

El punt de partida és conegut. Altres polítiques públiques han estabilitzat els seus sistemes d'avaluació. La cultura, en canvi, continua oscil·lant entre dues temptacions: reduir-se a impacte econòmic o expandir-se cap a dimensions socials i simbòliques difícils de mesurar. El text no escull entre aquestes dues vies. Les manté en tensió i intenta ordenar-les.

Aquí és on apareix el gir interessant. La proposta del CERC no es presenta com una metodologia nova, sinó com un dispositiu de síntesi. Recull models existents, selecciona allò que ha funcionat millor i ho reordena perquè sigui aplicable en contextos locals. Aquesta decisió té implicacions. Renuncia a l'ambició de novetat per guanyar operativitat.

El resultat és una arquitectura en quatre blocs que no només descriu què cal mirar, sinó en quin ordre té sentit fer-ho. Primer, identificar l'esdeveniment i els seus actors. Després, analitzar els impactes en diverses dimensions. A continuació, incorporar els recursos i serveis vinculats. Finalment, situar-ho tot en el context territorial. No és una llista. És una seqüència que obliga a no desconnectar l'activitat del seu entorn. Aquesta estructura no queda en el pla teòric: es va posar a prova a Torelló amb un estudi sobre l'[impacte social del Carnaval de Terra Endins](#) [2], que permet observar com el model opera en un context real i amb un esdeveniment fortament arrelat al territori.

El nucli de la proposta és la mirada multidimensional. L'impacte cultural no es redueix a una sola variable. Inclou aspectes socials, culturals, econòmics, ambientals i de governança. Aquesta ampliació és necessària, encara que obre un problema immediat: com evitar que l'avaluació es torni inassumible. La resposta és pragmàtica. Es defineixen indicadors nuclears, comparables i assumibles, i s'hi afegeixen indicadors complementaris adaptats a cada cas.

Aquí es percep una decisió metodològica rellevant. No tot s'ha de mesurar. O, més precisament, no tot s'ha de mesurar de la mateixa manera. El model assumeix que hi ha dimensions de la cultura que escapen a una quantificació estricta, especialment les més vinculades a l'experiència col·lectiva o als efectes emocionals. En lloc de forçar indicadors, opta per limitar-se a allò que és factible, comparable i sostenible.

Aquest límit no és una debilitat. És una presa de posició. Acceptar que no tot és mesurable evita convertir l'avaluació en un exercici de ficció tècnica. Al mateix temps, obliga a treballar millor amb el que sí que es pot observar i sistematitzar.

El sentit final de la proposta és clar. No es tracta només de produir dades, sinó de transformar-les en coneixement útil per a la presa de decisions. L'eina vol servir als ens locals, no com un marc tancat, sinó com un sistema obert que es pot ajustar amb l'experiència i amb els avenços en la gestió de dades.

El document suggereix una línia de treball que pot ser incòmoda però necessària. Avaluar la cultura no és només demostrar resultats, és decidir què considerem rellevant.

Podem aprendre de la proposta tres moviments. Primer, ampliar la mirada més enllà de l'impacte econòmic sense

perdre operativitat. Segon, acceptar que l'avaluació és sempre una combinació d'estàndard i adaptació. Tercer, assumir límits. No tot allò valuós es deixa capturar en indicadors, però això no exigeix de construir marcs més rigorosos.

El repte no és tant mesurar més, sinó mesurar millor i, sobretot, saber per què mesurem.

[Els impactes de la cultura: Metodologia per a l'estudi dels impactes d'esdeveniments culturals](#) [3]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: avaluació de polítiques culturals

Etiquetes: planificació cultural

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: recerca cultural

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2019/metodologia-impactes>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://www.diba.cat/documents/326398/1973736/Estudi+impacte+Carnaval+de+Torell%C3%B3/542ab3a6-b5ad-4989-94fa-b9a0c15ce639>

[3] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/elsimpactesdelacultura.pdf>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/7950>